

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201489
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118201489.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci žalobcu: G. Č., H.. XX.X.XXXX, C. E. B.R. X, XXX XX S., právne zastúpený JUDr. Ján Garaj, MBA, advokát, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. A. F., H.. X.X.XXXX, C. S. E. C. XX, XXX XX S., 2. A. F., H.. XX.XX.XXXX, C. S. E. C. XX, XXX XX S., obaja žalovaní právne zastúpení JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., so sídlom Hlavná 25, 040 01 Košice, o určenie právnej neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14. novembra 2018 č. k. 8C/8/2018-86 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobca má nárok voči žalovanému v 1. a 2. rade na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že

„I. Súd u r č u j e, že zmluva o prevode Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti T. F. s.r.o., v súčasnosti s obchodným menom F. A S. s.r.o., so sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX, zo dňa 02.07.2015, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísanú dňa 10.12.2015, je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Súd u r č u j e, že Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti F. s.r.o. so sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX, zo dňa 3.7.2015 medzi žalovaným v I. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom stranami podpísaná dňa 3.7.2015, je voči žalobcovi právne neúčinná.

III. Súd u r č u j e, že Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti R. zo dňa 29.1.2016, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísanú dňa 3.2.2016, je voči žalobcovi právne neúčinná.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

V. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %, pričom o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník v osobitnom uznesení po právoplatnosti rozsudku.“

2. Súd vec právne posúdil okrem iného podľa ustanovenia § § 42a odsek 1, 2, § 42b odsek 2,3 a 4, zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). O trovách konania rozhodol podľa § 262 odsek 1, a § 255 odsek 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou podanou voči žalovanému v 1. a 2. rade domáhal určenia neúčinnosti zmlúv o prevode obchodného podielu medzi žalovaným v 1. rade a jeho synom, žalovaným v 2. rade. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca má voči žalovanému v 1. rade pohľadávku z písomnej zmluvy o pôžičke peňazí - 3.000.000,- Sk v hotovosti zo dňa 1.10.2007, ktorá pri splatnosti dňa 31.12.2011 nebola doposiaľ uhradená. To bol dôvod, pre ktorý žalobca inicioval žalobu o zaplatenie sumy pôžičky, na podklade ktorej sa viedlo konanie na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/27/2016. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn. 12Co/151/2016, bol potvrdený žalobe vyhovujúci rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 16.5.2016, a to v rozsahu výroku o zaplatenie istiny pôžičky. Rozsudok tunajšieho súdu tak v tomto rozsahu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalovaný v 1. rade pohľadávku doposiaľ neuhradil ani sčasti.

3. Z dôvodu všeobecnej opatrnosti po tom, čo žalovaný v 1. rade plnenie dlhu na výzvy žalobcu plniť odmietol, žalobca po vlastnej iniciatíve zistil, že žalovaný v 1. rade v súčasnosti už nie je vlastníkom obchodných podielov v týchto obchodných spoločnostiach, pretože:

- zmluvou o prevode obchodného podielu (ďalej len "OP") stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti T. F. s.r.o., v súčasnosti s obchodným menom F. S. s.r.o., sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX;

- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti Q.;
- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 10.12.2015 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (100 %) v obchodnej spoločnosti U.;
- zmluvou o prevode OP stranami podpísanou dňa 03.02.2016 previedol žalovaný v 1. rade na žalovaného v 2. rade, ktorý je jeho synom, celý svoj obchodný podiel (85 %) v obchodnej spoločnosti R.X. Hore uvedené obchodné spoločnosti pritom len podľa verejne dostupných informácií z portálu www.finstat.sk mali v roku 2016 značný obrat a disponujú nemalým obchodným majetkom. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 12.3.2018 č.k. 8C/8/2018-31 bolo nariadené na základe návrhu žalobcu neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 2. rade, neprevádzať jeho obchodné podiely v obchodných spoločnostiach F. S. s.r.o., so sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX, F. s.r.o., so sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX, a R. S., P.: XX XXX XXX, nezaťažovať ich právom iných osôb a nepodieľať sa nimi na účasti v inej obchodnej spoločnosti, až do právoplatného skončenia konania o neúčinnosť právnych úkonov, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8C/8/2018.

4. Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť. Uviedli, že v čase uzavretia predmetných zmlúv bola pohľadávka žalobcu vo výške 3.000.000,- Sk voči žalovanému v 1. rade sporná, t.j. v tom čase ešte nebola právoplatne judikovaná súdnym rozhodnutím, keďže Okresný súd Prešov uložil povinnosť žalovanému v 1. rade uhradiť žalobcovi dlžnú sumu až svojím rozsudkom zo dňa 16.5.2016, sp.zn: 17C/27/2015, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn: 12Co/151/2016. V čase uzatvorenia predmetných zmlúv nebol žalovaný v 1. rade obmedzený v disponovaní so svojím majetkom žiadnym rozhodnutím súdu a žalovaný v 1. rade nemal v úmysle svojím konaním ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu, ale len využil svoje právo previesť vlastné obchodné podiely v jednotlivých spoločnostiach. Rovnako k vyjadreniu žalobcu o tom, že mu nie je známe, aby žalovaný v 1. rade disponoval iným majetkom spôsobilým k uspokojeniu žalobcu, uviedli, že majú za to, že žalobca dôveryhodne nezistil, či žalovaný v 1. rade nevlastní aj iný majetok a keďže dnes je pohľadávka žalobcu právoplatne judikovaná rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.5.2016, sp.zn: 17C/27/2015, a rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017, sp.zn: 12Co/151/2016, mal žalobca, podľa ich názoru iniciovať exekučné konanie v ktorom s konečnou správou súdny exekútor konštatuje na základe lustrácie majetku, či povinná osoba má alebo nemá nejaký majetok. Na záver žalovaní uviedli, že žaloba nemôže v petite žiadať právnu neúčinnosť zmluvy o prevode OP zo dňa 10.12.2015, ktorou žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného v 2. rade, celý svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti R. - Y. s.r.o., ktorou chce uspokojiť svoju pohľadávku, keďže v súčasnosti je konateľom P. A. M., ktorý ale nie je označený v žalobe ako strana sporu.

5. Súd po vykonanom dokazovaní uviedol, že na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 2.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 100 % obchodného podielu v spoločnosti F. s.r.o. v súčasnosti vystupujúcej pod obchodným menom F. S. s.r.o. zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu vo výške 5.000,- eur. Na základe Zmluvy

o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 3.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 100 % obchodného podielu v spoločnosti F. s.r.o. zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu vo výške 5.000,- eur. Ku dňu 10.3.2016 bol žalovaný v 1. rade ako spoločník spoločnosti T & J R. club s.r.o. majiteľom 85 % podielov v uvedenej firme. Na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 29.1.2016 medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo k prevodu 85 % obchodného podielu v tejto spoločnosti zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade za odplatu 4.250,- eur. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16.5.2016, č.k. 17C/27/2015-436, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2017, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu so výške 99.581,75 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.1.2012 do zaplatenia. Z uvedeného rozsudku súd zistil, že konanie sa začalo dňa 1.8.2013, pričom vo veci bol vydaný platobný rozkaz dňa 17.12.2014, proti ktorému podal žalovaný v 1. rade odpor. Žalobca mal v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov splatnú pohľadávku voči žalovanému v 1. rade vyplývajúcu z poskytnutej pôžičky, pričom táto pohľadávka sa neskôr stala aj vymáhateľnou na základe rozsudku tunajšieho súdu. Z tohto dôvodu súd určil, že obrana žalovaných spočívajúca v tvrdení, že v čase uzavretia odporovaných zmlúv nebola pohľadávka žalobcu judikovaná, nie je dôvodná. Žalovaný v 2. rade, ako osoba blízka žalovaného v 1. rade, nepreukázal v konaní, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa nevedel a ani vedieť nemohol. Ďalšou podmienkou odporovateľnosti je skutočné ukrátenie veriteľa. Nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to, že tento majetok bol odporovateľným právnym úkonom zmenšený. Je síce na veriteľovi, aby preukázal, že k uspokojeniu jeho vymáhateľnej pohľadávky nie je možné použiť iný majetok dlžníka, no keďže žalovaný v 1. rade neuviedol, že disponuje iným majetkom, ktorým by bol schopný uspokojiť svoj splatný záväzok, nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu, ktoré možno na základe toho považovať za nesporné. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej určenia neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti R. - Y. s.r.o., nakoľko nebolo sporné, že žalovaný v 2. rade po tom, čo od žalobcu v 1. rade obdržal obchodný podiel v tejto spoločnosti, tento následne previedol v priebehu roka 2017 na P. A. M. a spoločnosť F. s.r.o., pričom voči P. A. M. nebola podaná žaloba.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 262 odsek 1, a § 255 odsek 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Žalobca žiadal určiť neúčinnosť štyroch zmlúv o prevode obchodného podielu, úspešný bol v troch, preto miera úspechu bola 50 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podali odvolanie žalovaní včas. Uviedli, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec vo vzťahu k aplikácii a výkladu § 42a Občianskeho zákonníka vo väzbe na zákonné pojmy vymáhateľná pohľadávka a uspokojil sa len s odkazom na rozsudok NS ČR z 02.05.2005, sp.zn: 30Cdo/1662/2004. Majú za to, že v čase uzavretia predmetných zmlúv bola pohľadávka žalobcu vo výške 3.000.000,- Sk voči žalovanému v 1. rade sporná, t.j. v tom čase ešte nebola právoplatne judikovaná súdnym rozhodnutím, keďže Okresný súd Prešov uložil povinnosť žalovanému v 1.rade uhradiť žalobcovi dlžnú sumu až svojím rozsudkom zo dňa 16.05.2016 pod sp.zn: 17C/27/2015, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017 pod sp.zn: 12Co/151/2016. Z týchto skutočností teda vyplýva, že v čase uzatvorenia predmetných zmlúv nebol žalovaný v 1. rade obmedzený na disponovaní so svojím majetkom žiadnym rozhodnutím súdu a žalovaný v 1. rade nemal v úmysle svojím konaním ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu ale len využil svoje právo previesť vlastné obchodné podiely v jednotlivých spoločnostiach. Jedným z predpokladov odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať (teda musí tvrdiť a dokázať) je „vymáhateľnosť“ svojej pohľadávky voči dlžníkovi, pričom táto pohľadávka musela existovať už v dobe, kedy k odporovanému právnemu úkonu došlo. Pod pojmom vymáhateľná pohľadávka v zmysle ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, je potrebné chápať pohľadávku judikovanú, keď je pohľadávka splatná a keď má veriteľ pre túto pohľadávku podklad pre výkon rozhodnutia, teda ide o pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého je možné nariadiť vykonávacie konanie. Podľa názoru žalovaných nie je možné postihnúť dlžníkov úkony dispozície s majetkom v akomkoľvek prípade a kedykoľvek, je zrejmé, že právna norma má zabezpečiť možnosť uplatnenia odporovateľnosti len v určitých kvalifikovaných prípadoch. Zákon určuje kogentné podmienky a požiadavky, ktoré musia byť naplnené pri uplatnení odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka, ako aj požiadavky na aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené mali za to, že žaloba bola podaná predčasne a neodôvodnene, keďže nie sú naplnené podmienky judikovania neúčinnosti predmetných zmlúv vo vzťahu k žalobcovi, nakoľko podľa § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka nejde v prípade predmetných zmlúv o odporovateľné právne úkony. Navrhli, aby súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej

inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

8. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Nesúhlasí s názorom žalovaných, že pohľadávka, ktorej vymáhanie bolo odporovateľnými právnymi úkonmi žalovaných výrazne sťažené, bola v čase sporných prevodov obchodných podielov sporná a nebola judikovaná právoplatným súdnym rozhodnutím, čo má byť dôvodom zamietnutia žaloby. Z konania žalovaných spočívajúceho v žalobou napádaných uzavretých zmluvách o prevode obchodných podielov zo dňa 10.12.2015 je evidentný úmysel žalovaných ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu, nakoľko z doterajšieho nie je známe, aby žalovaný v prvom rade disponoval aj iným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Poukázal na ust. § 42a odsek 3 Občianskeho zákonníka a na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 02.05.2005 sp.zn. 30Cdo/1662/2004. Podľa názoru žalobcu k naplneniu všetkých podmienok neúčinnosti predmetných zmlúv vo vzťahu k žalobcovi, v zmysle ust. § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka ide o odporovateľné právne úkony a teda žaloba žalobcu je opodstatnená. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní. Opakovane uviedli, že v čase uzatvorenia zmlúv nebol žalovaný v 1. rade obmedzený na disponovaní so svojim majetkom žiadnym rozhodnutím súdu a žalovaný v 1. rade nemal úmysel svojim konaním ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu, ale len využil svoje právo previesť vlastné obchodné podiely v jednotlivých spoločnostiach. Má za to, že vymáhateľná pohľadávka je v zmysle § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka pohľadávkou judikovanou, t.j. splatnou, pričom veriteľ musí disponovať exekučným titulom pre výkon rozhodnutia, ktorým bola predmetná pohľadávka veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého je možné nariadiť vykonávacie konanie.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Podľa ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právnymi úkonmi podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa odseku 2, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa odseku 3 písm. a), odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

13. Podľa ustanovenia § 42b odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa odseku 2, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa odseku 3, právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím

osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa odseku 4, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o pôžičke v hotovosti dňa 1.10.2007, s tým, že veriteľ- žalobca požičal žalovanému v 1. rade sumu vo výške 3.000 000,- Sk v hotovosti a žalovaný v 1. rade sa zaviazal, že uvedenú pôžičku vráti v plnej výške a s úrokom vo výške 17,4 % a to po ukončení právneho sporu medzi dlžníkom a firmami C., na ktorom základe dlžoba vznikla, najneskôr do 31.12.2011. Rozsudkom Okresného súdu sp. zn. 17C/27/2015-136 zo dňa 16.5.2016 bola žalovanému v 1.rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 99.581,75 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.1.2012 do zaplatenia. Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/8/2018-31 zo dňa 12.3.2018 bolo nariadené žalovanému v 2. rade neprevádzať jeho obchodné podiely v obchodných spoločnostiach U., nezaťažovať ich právom iných osôb a nepodieľať sa s nimi na účasti v inej obchodnej spoločnosti, až do právoplatného skončenia konania o neúčinnosť právnych úkonov, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8C/8/2018. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2018 sp.zn. 10Co/47/2018-56 bolo odmietnuté odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 8C/8/2018-31 zo dňa 12.3.2018.

15. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade boli uzatvorené Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti T., v súčasnosti s obchodným menom U.X, zo dňa 02.07.2015, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísaná dňa 10.12.2015. Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti F. s.r.o. so sídlom D. XX, S., P.: XX XXX XXX, zo dňa 3.7.2015 medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom stranami podpísaná dňa 10.12.2015, Zmluva o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti R., so sídlom D.X XXX XXX, zo dňa 29.1.2016, medzi žalovaným v 1. rade ako prevodcom a žalovaným v 2. rade ako nadobúdateľom, stranami podpísaná dňa 3.2.2016.

16. „Zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23.decembra 1999, sp.zn. 3Cdo 102/99, R 44/2001)

17. „Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 23.decembra 1999, sp. zn. 3Cdo102/99 (R44/2001) k zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ uviedol, že vyššie citovaný text zákona a v ňom uvedené prídavné meno „vymáhateľný“ nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Zdôraznil, že zákonné pojmy „vymáhateľná pohľadávka“ a „vykonateľná pohľadávka“ nie sú v žiadnom prípade synonymické, majú preto, okrem zjavnej rôznosti slovných označení vlastností týchto pohľadávok, ako ustálené pravidlá výkladu zákonných ustanovení, tak rôzny zmysel prídavných mien „vymáhateľný“, ako nakoniec, či predovšetkým, i celkový kontext zákonnej úpravy. Preto vymáhateľnú pohľadávku možno charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. októbra 2013, sp. zn. 2 Obdo/69/2012)

18. K odvolacej námietke, že v čase uzavretia predmetných zmlúv ešte nebola pohľadávka právoplatne judikovaná súdnym rozhodnutím a teda v čase uzatvorenia zmlúv nebol žalovaný v 1. rade obmedzený na disponovanie so svojim majetkom žiadnym rozhodnutím súdu a žalovaný v 1. rade nemal v úmysle svojím konaním ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu odvolací súd poukazuje na vyššie citovanú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

19. V odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno o dostatočnej solventnosti žalovaného v 1. rade osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech. V tomto konaní žalovaní nepreukázali, že žalovaný v 1. rade disponuje aj iným majetkom, ktorým by bol spôsobilý uspokojiť pohľadávku žalobcu,

a teda je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že prevodom obchodných podielov na žalovaného v 2. rade došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky žalobcu.

20. „Pre aplikáciu ustanovenia § 42a OZ je podstatným preukázateľný a objektívne daný dôvod na úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu, aj keď veriteľ v čase uzatvárania takéhoto úkonu nebol s dlžníkom (darcom) v právnom vzťahu, ak takýto nárok uplatnil v lehote troch rokov od uzavretia odporovateľného úkonu (darovacej zmluvy) a je objektívne preukázané, že obdarovaný takýto úmysel za daných okolností pri náležitej starostlivosti musel poznať.“ (R 5/2008)

21. Za účelom vyvrátenia zákonnej domnienky o poznaní ukracujúceho úmyslu dlžníka musí blízka osoba a osoba s rovnakým postavením hodnoverne preukázať, že v súvislosti s uzavretím sporného právneho úkonu vynaložila takú relevantnú aktivitu, aby ukracujúci úmysel dlžníka rozpoznala alebo sa o ňom dozvedela. Bez predchádzajúceho vynaloženia náležitej starostlivosti vo vzťahu k oboznámeniu sa s ukracujúcim úmyslom dlžníka nemôže žalovaný efektívne zákonnú domnienku vyvrátiť. To kladie vo všeobecnosti zvýšené nároky na blízke osoby a osoby s rovnakým postavením pri uzatváraní právnych úkonov, ktoré sú v záujme ochrany vlastnej právnej sféry povinné verifikovať hrozbu vzniku odporovateľného právneho úkonu. (Porovnaj Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 345 - 361).

22. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný v 2. rade ako osoba blízka žalovanému v 1. rade nepreukázal v konaní, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa nemohol ani pri náležitej starostlivosti poznať.

23. Keďže žalobcom namietané nesprávne posúdenie veci nebolo dôvodné, odvolací súd postupujúc podľa § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako vecne správny potvrdil.

28. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu podľa ustanovenia § 396 ods.1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

29. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).